

I AM WHO I AM

Boh v ohnivom kre zjavil svoje meno Mojžišovi: „Ja som, ktorý som.“ (Ex 3,14) Keď Ježiš prišiel na svet ako Slovo, ktoré sa stalo Telom a prebývalo medzi nami, vyhlásil: „Ja a Otec sme jedno.“ (Jn 10,30) „Kto vidí mňa, vidí Otca. Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec vo mne.“ (Jn 14,9; 14,11) „Lebo ak neuveríte, že Ja Som, zomriete vo svojich hriechoch.“ (Jn 8,24) „A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ (Jn 17,3)

Mary Pereira

Authentic versus deceptive life

Ježiš nám priniesol víťazstvo nad smrťou a satanom. **Hlavným posolstvom sv. Písma je dobrá zvesť, že „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“** (Jn 3,16) Smrťou svojho Syna na kríži „nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie, odpustenie hriechov.“ (Kol 1,13-14)

Slávnostným prežívaním pôstneho obdobia Cirkev každého z nás vyzýva, aby sme sa zamysleli nad naším spôsobom života, či kráčame po ceste pravdy, ktorá nás privedie k večnému životu v Božom kráľovstve, alebo kráčame po ceste lži a klamstva,

ktorá nás privedie k večnému zatrateniu. Božie slovo nás nabáda: „**Prezrime svoje cesty, preskúmajme a vráťme sa k Pánovi**“ (Nár 3,40).

Pôst je obdobím, kedy máme rozjímať nad tým, akú veľkú cenu Pán zaplatil za skazenosť Zlého a za naše hriechy – prebolestné umučenie, strašné a hanebné ukrižovanie. Jeho láska k človeku je nesmierna: dobrovoľne vzal na seba kríž, aby nás vyslobodil z pazúrov Zlého. Ale satan, ktorý je nepriateľom ľudskej spásy, „sa tvári ako anjel svetla“ (2 Kor 11,14).

Veľa ľudí sa znepokojuje správami, ktoré „varujú“ pred koncom sveta. Už pred dvetisíc rokmi Ježiš predpovedal znamenia konca sveta (Mt 24,3-44; Lk 21,7-36). Mnohé z tých vecí sa už teraz dejú vo svete. **My však nemáme byť vystrašení, ale sa máme pripravovať na dosiahnutie nášho cieľa návratom k Pánovi prostredníctvom pôstu, pokánia a kráčania po „úzkej ceste“, ktorá nás privedie do neba, do večného života.** Ježiš nám s láskou hovorí: „Vchádzajte tesnou bránou, lebo široká brána a priestranná cesta vedie do zatratenia a mnoho je tých čo cez ňu vchádzajú. Aká tesná je brána a úzka cesta, čo vedie do života, a málo je tých, čo ju nachádzajú!“ (Mt 7,13-14)

Všimnime si tiež, čo nám Božie slovo hovorí o pôsobení diabla v posledných dňoch: **Koniec „nenastane, kým nepríde najprv odpad a nezjaví sa človek neprávosti, syn zatratenia, ktorý sa protiví a povyšuje nad všetko, čo sa nazýva Bohom alebo čo sa uctieva, takže sa posadí v Božom chráme a bude sa vydávať za Boha.** Potom sa zjaví ten zločinec, (...) ktorý príde pôsobením satana so všetkou mocou, znameniami a klamnými zázrakmi a s každým zvodom do neprávosti pre tých, čo idú do záhuby, lebo neprijali lásku k pravde, aby mohli byť spasení.“ (2 Sol 2,3-4; 2,8-10) O tých, ktorí si zvolia lož a pominuteľné pôžitky tohto sveta, Duch Svätý vyjavil: **„A pretože si nevedeli vážiť poznanie Boha, Boh ich vydal napospas ich zvrátenému zmýšľaniu, aby robili, čo sa nepatrí, plných neprávosti, zloby, lakomstva, ničomnosti, plných závidi,**

vrážd, svárov, ľsti, zlomyseľnosti; sú klebetní, utrhačskí, nenávidia Boha, urážajú iných, sú pyšní, povyšujú sa, vymýšľajú zlo, neposlúchajú rodičov, sú nerozumní, vierolomní, bezcitní a nemilosrdní. **Hoci dobre vedia o Božom ustanovení, že tí, čo robia také veci, zasluhujú si smrť, nielen že to sami robia, ale aj schvaľujú, keď to robia iní.**“ (Rim 1,28-32)

Modlime sa za tých, ktorí „neprijali lásku k pravde, aby mohli byť spasení“, ktorí majú rozum zatemnený taktikou Zlého a slepo kráčajú po ceste do záhuby. Ježiš vylial svoju predrahú krv, aby „vykúpil ľudí z každého kmeňa, jazyka, ľudu a národa“ (Zjv 5,9), aby všetkých spasil pre Božie kráľovstvo. Duch Svätý nám však pripomína, že máme „s bázňou a chvením pracovať na svojej spáse“ (Flp 2,12). „Však viete, aký je čas, že už nadišla hodina, aby ste sa prebudili zo sna. Veď teraz je nám spása bližšie, ako vtedy, keď sme uverili. Noc pokročila, deň sa priblížil. Zhodme teda skutky tmy a oblečme sa do výzbroje svetla. Žime počestne ako vo dne; nie v hýrení a opilstve, nie v smilstve a necudnosti, nie v svároch a žiarlivosti, ale oblečte si Pána Ježiša Krista; a o telo sa nestarajte podľa jeho žiadostí.“ (Rim 13,11-14)

Pane, pomáhaj nám v tomto Pôstnom období, aby sme urobili radikálne rozhodnutie a zvolili si tvoju cestu, ktorá nás bude pripodobňovať tebe, aby sme zostali verní svojmu krstu navzdory súčasným trendom tohto sveta. Pane, keď si volíme úzku cestu, na ktorej objavujeme krásu kresťanského života a múdrosti, sme pripravení stať sa bláznami pred zrakom sveta.

Mary Pereira, P. J.Mariakumar

Goodbye to 2015 and welcome 2016

„Každý nový začiatok pochádza z konca iného začiatku.“ Tak znie výrok Lucia Annaea Senecu, rímskeho filozofa z 1. storočia. Áno, keď sa nad tým zamyslíme, platí to pre každý aspekt nášho života. Netreba k tomu ďalšie vysvetlenia, jednoducho to tak v živote chodí.

Ako sa rok 2015 chýli ku koncu, spomeňme si s vďačnosťou na všetky požehnania, ktorými nás Boh zahrňal od samého začiatku tohto roku. Vďačnosť je Božia vlastnosť. Vzdajme vďaku nášmu všemohúcemu Bohu, od ktorého pochádzajú všetky dobré veci, a poďakujme aj ľuďom, ktorých nám Boh poslal do cesty, za všetko, čo priniesli do nášho života.

Samozrejme, možno sa vyskytli aj nepríjemnosti v našom osobnom živote, v našej rodine, spoločenstve alebo v celej spoločnosti. Život je spleťou dobrého i zlého, radostí i bolestí. My však „vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré; tým, čo sú povolání podľa jeho rozhodnutia.“ (Rim 8,28) Preto sme povolání „pri všetkom vzávať vďaky“ (1 Sol 5,18).

Keď sa s vďačným srdcom lúčime s rokom 2015, privítajme rok 2016 v radostnej nádeji, že nám prinesie viac lásky, radosti, pokoja a harmónie, po ktorej túži srdce každého človeka. Dajme si novoročné predsavzatie, že budeme hlbšie zakorenení v Božej láske, aby sme sa navzájom viac milovali a prijímali jeden druhého ako deti milujúceho Otca, ktorý je nesmierne milosrdný a láskavý. Odožeňme preč každého ducha rozdelenia, odsúdenia

a posudzovania.

V prebiehajúcom Roku milosrdenstva „budme milosrdní, ako je milosrdný náš Otec“ (Lk 6,36). V tomto posvätnom čase si pripomíname, ako „sa Slovo telom stalo a prebývalo medzi nami“ (Jn 1,14) a oslavujeme príchod „pravého svetla, ktoré osvecuje každého človeka“ (Jn 1,9). Nezabúdajme, že je naším poslaním, aby sme boli pre svoje okolie „Slovom, ktoré sa telom stalo“, aby mohli ľudia „počuť, vidieť, hľadiť a dotýkať sa“ (porov. 1 Jn 1,1) Ježiša prostredníctvom nášho života. „Lebo on sa stal človekom, aby sme sa my stali bohmi.“ (KKC 460) Každý deň sa máme snažiť, aby „sme sa stali podobnými obrazu jeho Syna“ (Rim 8,29). Nech náš Pán Emanuel, Boh s nami, udelí nám svoju milosť a silu, aby sme splnili túto úlohu v našom krátkom pozemskom živote. Keď nám náš milujúci Otec daroval tento nový rok 2016, nech nám udelí aj kňazské požehnanie, ktorým požehnal Izraelitov prostredníctvom Mojžiša:

„Nech ťa žehná Pán a nech ťa chráni!

Nech ti Pán ukáže jasnú tvár a nech ti je milostivý!

Nech Pán obráti svoju tvár k tebe a daruje ti pokoj!“

Mary Pereira

Waiting

Po páde našich prvých rodičov nám láskavý Boh prisľúbil, že príde Spasiteľ, ktorý navráti Boží život hriešnemu ľudskému pokoleniu. „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš päť.“ (Gn 3,15) Svätý Pavol píše: „Ale keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy“ (Gal 4,4), ľudstvo však muselo čakať 4 000 rokov, kým sa splnil Boží prisľub vyslovený ešte v raji. Počas liturgického roka Cirkev vyzýva veriacich, aby očakávali Pánov príchod a oslavovali sviatok narodenia nášho Spasiteľa, na ktorý sa pripravujeme štyri týždne.

Ján Krstiteľ, ktorý mal pripraviť ľudí na príchod Spasiteľa, všetkých nabádal: „Kajajte sa, lebo sa priblížilo Božie kráľovstvo.“ Náš Pán a Spasiteľ, ktorý sa narodil na tento svet, túži narodiť sa tiež v ľudských srdciach. Musíme mu však „pripraviť cestu“, ako nás vyzýva Ján Krstiteľ. Najmä v čase, keď sa pripravujeme na oslavu narodenia nášho Spasiteľa, Cirkev chce, aby sme my veriaci brali toto posolstvo vážne. Svätý Ján dosvedčuje: „Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami.“ (Jn 1,14) V období príprav na sviatok narodenia Krista sa máme usilovať, aby sa toto Slovo stalo telom v našom živote. Každý verný nasledovník Krista sa musí snažiť, aby Slovo našlo príbytok v jeho srdci aj v živote. Pán prichádza do života každého, kto je pripravený ho privítať celým srdcom a s nadšením ho očakáva. Tieto štyri týždne príprav na Vianoce majú teda veľký význam. Nezameriavajme sa len na to vonkajšie, ale venujme pozornosť aj našej duchovnej príprave, aby sa Pán v našom živote cítil „ako

doma“. „Prichádza, prichádza, stále prichádza.“ Ak sme sa na jeho príchod dôkladne pripravili, „vyrovnali mu chodníky nášho života a pripravili mu cestu“, len vtedy sa môže cítiť naozaj ako doma v našom srdci aj živote. Hľadá miesto, kde sa môže narodiť. Dokážeme prekonať naše neodpustenie a zatrpknutosť, neochotu zmieriť sa s ľuďmi, naše pokrytectvo a pýchu, nevôľu polepšiť sa, zháňanie sa za márnou slávou, zanedbávanie modlitby a podobne, aby sme mu pripravili miesto, kde sa môže narodiť? „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem s ním večerať a on so mnou.“ (Zjv 3,20) Zakaždým, keď sa úprimne snažíme, aby sa „Slovo stalo telom“ v našom živote, napĺňame podstatu slávenia Vianoc. Prajem vám všetkým požehnané Vianoce.

Mary Pereira

Looking forward for a comfortable stay

Každý človek prirodzene túži po peknom príbytku. Na tom nie je nič zlé, veď nie je hriech zabezpečiť si pohodlie. Nesmieme však zabúdať, že sme len pútnikmi na tejto zemi a „naša vlasť je v nebi“ (Flp 3,20). Väčšina z nás nemá ani predstavu, čo Pán pre nás pripravil. „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. (...) Keď odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.“ (Jn 14,2-3) Je však našou úlohou, aby sme si svoj príbytok zveľadovali. Zatiaľ čo sa usilujeme o pohodlie na tejto pozemskej púti a obetujeme tomu veľa času, energie a peňazí, snažme sa čo

najviac zvelaďiť aj svoj večný príbytok. Neupriamujme sa stále na „zhromažďovanie pokladov na zemi“, ale venujme čas a úsilie „zhromažďovaniu pokladov v nebi“ (Mt 6,19-20). V našom posmrtnom príbytku strávime celú večnosť, preto sa snažme vybudovať si ho čo najlepšie – tým, že budeme viesť život, aký sa páči Pánovi. Keď dávame vo svojom živote Boha na prvé miesto, vzdávame mu náležitú úctu a konáme dobré a láskavé skutky blížnym, o to viac skrášľujeme svoj príbytok. Boh nám všetkým dáva milosť a čas v tomto živote, aby sme budovali svoj príbytok vo večnosti – modlitbami, prijímaním sviatostí a „životom, ktorý zodpovedá Kristovmu evanjeliu“ (Flp 1,27). Svätý Pavol to vyjadril slovami: „Podľa Božej milosti, ktorú som dostal, položil som ako múdry stavitel' základ a iný na ňom stavia. Ale každý nech si dáva pozor, ako na ňom stavia. Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je už položený, a je ním Ježiš Kristus. Či niekto na tomto základe stavia zo zlata, striebra, drahých kameňov, dreva, sena či slamy, dielo každého vyjde najavo. Ten deň to ukáže, lebo sa zjaví v ohni a oheň preskúša dielo každého, aké je. Čie dielo, ktoré naň postavil, zostane, ten dostane odmenu. Čie dielo zhorí, ten utrpí škodu, on sa však zachráni, ale tak ako cez oheň.“ (1 Kor 3,10-15)

Nezakopme talent, ktorý dal Pán každému z nás, ale využime rozumne svoj čas, aby sme prinášali „ovocie, ktoré zostane“ (Jn 15,16) a pomôže nám dosiahnuť všetku slávu vo večnosti. Každý z nás sa snaží vybudovať si meno, dobrú povesť a majetok, to všetko však pominie. Dobré skutky, ktoré vykonáme na Božiu slávu a česť a pre dobro druhých, tie nám získajú zaslúženú odmenu u Pána v deň posledného súdu. Usilujme sa, aby sme v ten deň počuli z Pánových úst: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ (Mt 25,23)

Mary Pereira

The Feast of the Assumption of our Lady

Okolo roku 135 n.l. sa cisár Hadrián pokúsil vymazať pamiatku na sväté mesto Jeruzalem a urobil z neho pohanské mesto uctievané Jupitera. Približne o dvesto rokov neskôr ho cisár Konštantín (r. 285-387 n.l.) znovu obnovil ako sväté mesto. V roku 336 n.l. bola vybudovaná Bazilika Božieho hrobu spolu s ďalšími posvätnými miestami a tak bola obnovená pamiatka na život nášho Pána.

Jedným z pamätných miest je „Máriin hrob“ pri vrchu Sion, kde žili prví kresťania. Na tomto vrchu bolo miesto „usnutia Panny Márie“ a v blízkosti sa nachádzal jej hrob.

Tu sa slávia pamiatka Usnutia, z ktorej neskôr vznikol sviatok Nanebovzatia. Spočiatku sa tento sviatok slávil v Palestíne, no neskôr sa rozšíril do všetkých Cirkví na východe. V siedmom storočí sa začal sláviť aj v Ríme pod názvom „Dormitio“ (Usnutie).

Na Chalcedónskom koncile požiadal cisár Marcián jeruzalemského patriarchu, aby mu priniesol relikvie Božej Matky. Patriarcha mu však vysvetlil, že v Jeruzaleme nie sú žiadne relikvie Panny Márie, a dodal, že „Mária zomrela v prítomnosti apoštolov, ale keď neskôr otvorili jej hrob, našli ho prázdny. Z toho apoštoli usúdili, že jej telo bolo vzaté do neba.“

Svätý Ján Damascénsky (8. stor.) vyjadril význam tohto sviatku takto: „Hoci Máriino telo bolo riadne pochované, nezostalo v stave smrti, ani nepodľahlo porušeniu. Bola prenesená do svojej nebeskej vlasti.“

Nanebovzatie je završením Božieho diela v osobe Márie, Božej

Matky, pretože telo, ktoré dalo život samému Bohu, nemalo nikdy dôjsť k porušeniu. Nanebovzatie je vrcholom Božieho pôsobenia v Márii, keď sa skončil jej pozemský život a odišla do večnosti. Tento sviatok upriamuje náš zrak tým smerom, kde ju raz budeme nasledovať, keď sa skončí aj naša pozemská púť. Dňa 1. novembra 1950 pápež Pius XII. vyhlásil Nanebovzatie Panny Márie ako dogmu Katolíckej cirkvi: „Nepoškvrnená a ustavične panenská Božia Matka Mária bola po ukončení svojho pozemského života s telom i dušou vzatá do nebeskej slávy.“

Pius Parsch vo svojej knihe „Cirkevný rok milosti“ píše: „Teraz na sklonku leta, keď je v záhradách zrelé ovocie a na poliach dozretá úroda, Cirkev slávi najväčší „sviatok žatvy“ v spoločenstve svätých. Mária, najviac požehnaná medzi ženami, Mária, ten vzácny plod, ktorý dozrel na poli Božieho kráľovstva, je dnes vzatý do nebeskej sýpky.“

Fr. James Mariakumar SVD

Prepare for the End Time

Pán jasne predpovedal znamenia konca vekov, o ktorých sa dočítame v troch kapitolách synoptických evanjelií – v 24. kapitole Matúšovho, 13. kapitole Markovho a 21. kapitole Lukášovho evanjelia. Vidíme, ako sa tieto znamenia naplňajú pred našimi očami najmä za posledných dvadsať-tridsať rokov, alebo ešte skôr. Pán to všetko predpovedal nie preto, aby nás vydesil, ale aby sme boli bdeli a pripravili sa na jeho druhý príchod. Koľkí z nás však berú tieto výzvy vážne? Pán nás láskavo napomína: „Preto bdejte celý čas a modlite sa, aby ste mohli uniknúť všetkému tomu, čo má prísť, a postaviť sa pred Syna

človeka.“ (Lk 21,36)

Určite mnohých znepokojila správa o tom, že v štáte Detroit satanisti odhalili sochu Bafometa, čiže Satana, a vybudovali tam satanistický chrám. Aj toto bolo v Písme predpovedané už pred dvetisíc rokmi. Svätý Pavol z vnuknutia Ducha Svätého píše: „Nech vás nezvedie nik nijakým spôsobom. Lebo (Pánov druhý príchod) nenastane, kým nepríde najprv odpad a nezjaví sa človek neprávosti, syn zatratenia, ktorý sa protiví a povyšuje nad všetko, čo sa nazýva Bohom alebo čo sa uctieva, takže sa posadí v Božom chráme a bude sa vydávať za Boha.“ (2 Sol 2,3-4) Aj toto biblické proroctvo sa teraz napĺňa. Z toho vyplýva, že druhý príchod nášho Pána Ježiša Krista je už veľmi blízko.

Biblia je jediná kniha, kde sú zapísané proroctvá, ktoré sa splnili. Nie je možné písať o narodení, živote a smrti nejakého človeka ešte predtým, ako sa narodil. Toto bolo napísané len o jedinej osobe v celých dejinách sveta: o Ježišovi Kristovi. Prorok Izaiáš, ktorý žil 700 rokov pred narodením Ježiša, napísal: „Hľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel“ (Iz 7,14). A naozaj sa to splnilo: „keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom“ (Gal 4,4). Duch Svätý, hlavný autor Svätého písma (KKC 304), vnukol prorokovi Izaiášovi, aby napísal o „trpiacom služobníkovi“, ako čítame v 53. kapitole. Proroctvo sa naplnilo umučením a smrťou Ježiša. Prorok Zachariáš, ktorý žil 500 rokov pred Ježišovým narodením, napísal: „Plesaj hlasno, dcéra Siona, jasaj, dcéra Jeruzalema, hľa, tvoj kráľ ti prichádza, spravodlivý je a prináša spásu, ponížený je a nesie sa na oslovi, na osliatku, mláďati oslice.“ (Zach 9,9) Dokonale sa to splnilo pri

Ježišovom slávnostnom vstupe do Jeruzalema. (Mk 11,1-11) Aj sám Ježiš učeníkom rozprával o svojom umučení, smrti a vzkriesení. Ježišov život bol predpovedaný do najmenších detailov. Napríklad v Jánovom evanjeliu Ježiš pri poslednej večeri hovorí apoštolom: „Ten, ktorý je môj chlieb, zdvihol proti mne päť.“ (Jn 13,18) Judáš Iškariotský, jeden z Dvanástich, bol nižší od Ježiša, a keď ho chcel bozkom zradiť, musel si stúpnuť na špičky!

Stačí len niekoľko úryvkov z Písma, aby sme dokázali, že Biblia je skutočne Božím slovom. Boh ako pôvodca tohto zjavenia o sebe samom inšpiroval rôznych ľudí, ktorí žili na rôznych miestach v časovom rozpätí 1500 rokov. Takmer všetky proroctvá v Biblii sa teraz napĺňajú. Má sa splniť ešte jedno proroctvo – Pánov druhý príchod, ktorý nastane v deň úzkosti. Znamenia tohto dňa sa dejú pred naším zrakom tak, ako ich Pán predpovedal. Je teda najvyšší čas, aby sme sa prebudili zo spánku (porov. Ef 5,14) a prosili Boha o milosrdenstvo pre tých, ktorí, „neprijali lásku k pravde, aby mohli byť spasení“ (2 Sol 2,10). Preto sa modlime za seba aj za našich drahých a blízkych, aby sme mali odvahu vytrvať vo viere a silu znášať všetky prenasledovania. Čítajme životopisy svätých, aby sme pochopili životy svätých mučeníkov Cirkvi, ktorí čelili mnohým prenasledovaniam a teraz sú v Pánovej sláve. „Oni zvíťazili (nad nepriateľom našej spásy) pre Baránkovu krv a pre slovo svojho svedectva (tým, že vyznali svoju vieru v Slovo a tiež svojím životom podľa Slova); a nemilovali svoj život až na smrť.“ (Zjv 12,11) Oni sú pre nás skutočnými vzormi, keď očakávame Pánov druhý príchod. Prosme ich, aby sme na ich príhovor získali duchovnú posilu potrebnú na to, aby sme na konci vekov zostali pevní vo viere.

Odovzdajme celú Cirkev do rúk Pána, ktorý prisľúbil, že „pekelné brány ju nepremôžu“ (Mt 16,18). Naša milujúca Matka, Matka Božia, Matka Cirkvi a Matka všetkých, čo veria v Ježiša, nás vo Fatime uistila, že „nakoniec moje Nepoškvrnené Srdce zvíťazí“. Musíme v prvom rade žiť podľa Božieho slova a plniť jeho prikázania. „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania.“ (Jn 14,15) Takže keď sa hlásime k Pánovi (teda žijeme „tak, aby to zodpovedalo Kristovmu evanjeliu“ – Flp 1,27) a k našej Matke tým, že poslúchame jej odporúčanie („Urobte všetko, čo vám povie!“ – Jn 2,5), nemusíme sa strachovať ani znepokojsovať, lebo máme istotu večnej odmeny. Nech naše ustavičné modlitby (Mt 26,41; Lk 18,1; Ef 6,18; 1 Tim 2,1-2), čas strávený pred Pánom v eucharistickej adorácii, ktorý nás posilňuje, naše pôsty a pokánie, modlitby nad Božím slovom (Lectio Divina), prijímanie sviatostí, prosby k Panne Márii, nášmu anjelovi strážnemu a ku všetkým anjelom a svätým v nebi, nám pomáhajú „obliecť si Ježiša Krista“ (Rim 13,14) a nech nás Duch Svätý posilňuje, aby sme boli jeho svedkami tu na zemi (porov. Sk 1,8) a aby sme mohli povedať spolu so sv. Pavlom: „Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval“ (2 Tim 4,7) až do konca našej pozemskej púte. „Naša vlasť je v nebi“ (Flp 3,20), odkiaľ príde náš Spasiteľ Ježiš Kristus „a vezme nás k sebe, aby sme aj my boli tam, kde je on“ až naveky. (porov. Jn 14,3)

Mary Pereira

Good News of Hope

„Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal.“ (Mt 28,5-6) Ježiš svojim učeníkom nejdenný raz predpovedal svoje umučenie, smrť a vzkriesenie. Všetko, čo Ježiš povedal a čo o ňom predpovedali proroci, sa v dejinách naplnilo. Sedemsto rokov pred Kristom Duch Svätý vyriekol proroctvo ústami proroka Izaiáša: **„Z úzkosti a súdu ho vyrvali a kto pomyslí na jeho pokolenie? Veď bol vyťatý z krajiny živých, pre hriech svojho ľudu... nerobil násilie, ani podvod nemal v ústach... Po útrapách sa jeho duša nahľadí dosýta.“** (Iz 53,8-11) Keď Ježiš vyhlásil: „Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím“ (Jn 2,19), predpovedal svoju smrť a vzkriesenie.

Vzkriesenie Krista – P. Veronese (WGoA)

Svätý Pavol ohlasoval v liste Korinťanom vzkriesenie z mŕtvych týmito slovami: „Ale ak nebol Kristus vzkriesený, potom je márne naše hlásanie a márna je aj vaša viera.“ (1 Kor 15,14) Áno, základom kresťanskej viery a nádeje je Ježišovo vzkriesenie. Aj my sme povolaní ku vzkrieseniu. „Alebo neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, **aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom.**“ (Rim 6,3-4) Tento „nový život“ by mal denno-denne praktizovať každý nasledovník Krista. Pri sviatosti krstu sme boli pokropení svätenou vodou, ktorá symbolizuje účasť na Kristovej smrti a vyjadruje, že sme povolaní zanechať starý život v hriechu a začať nový život v Kristovi. Svätý Pavol bol presvedčený o tejto pravde: **„Lebo ak sme s ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychvstaní.“** (Rim 6,5) Majme preto nádej v našom zmŕtvychvstalom Spasiteľovi a pamätajme, že všetky utrpenia, ktoré na nás doľahnú v tomto živote, „nie sú hodny porovnávania s budúcou

slávou, ktorá sa na nás má zjaviť.“ (Rim 8,18) Kresťan sa nemusí báť utrpenia, prenasledovania ani smrti. Majme istotu v tejto pravde tak ako svätý Pavol: **„Veď pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk. Oboje na mňa dolieha: túžim zomrieť a byť s Kristom, a to by bolo oveľa lepšie.“** (Flp 1,21-23) Žiaľ, v našej modernej sekulárnej kultúre je náš život tak veľmi naviazaný na svetské veci, že zabúdame na pravý zmysel nášho života. Boh nás stvoril, aby sme žili na jeho slávu a mohli byť spojení s ním vo večnosti. Svätý Pavol o takýchto ľuďoch hovorí: **„Ak len v tomto živote máme nádej v Kristovi, sme najúbohejší zo všetkých ľudí.“** (1 Kor 15,19) Keď ďakujeme Pánovi za všetky požehnania a milosti tohto veľkonočného obdobia, prosme Ducha Svätého, aby nám pomáhal kráčať na našej pozemskej púti so zrakom upriameným na Neho, a aby sme všetku nádej vkladali do Toho, ktorý zvíťazil nad hriechom, satanom, utrpením a smrťou. Mary Pereira

One man died for the sins of the whole world

„Je pre vás lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud a nezahynie celý národ.“ (Jn 11,50) Tento výrok veľkňaza Kajfáša bol skutočne prorocký, hoci Kajfáš nerozumel tomuto tajomstvu ani plánu Boha Otca, ktoré sú v tých slovách obsiahnuté. Ježiš prišiel, aby zomrel „nielen za národ, ale aj preto, aby zhromaždil vedno rozptýlené Božie deti“ (Jn 11,52). Ako píše sv. Ján vo svojom prvom liste: **„On je zmiernou obetou za naše hriechy; a nielen za naše, ale aj za hriechy celého sveta.“** (1 Jn 2,2)

Vstúpili sme do Veľkého týždňa, ktorý sa začína Kvetnou nedeľou. V tento deň oslavujeme Ježišov príchod do Jeruzalema piesňou:

**„Prichádza Kráľ slávy, národ sa raduje.
Otvorte mu brány a plesajte...“**

Päťsto rokov pred Ježišovým narodením Boh zoslal proroctvo skrze proroka Zachariáša: **„Plesaj hlasno, dcéra Siona, jasaj, dcéra Jeruzalema, hľa, tvoj kráľ ti prichádza, spravodlivý je a prináša spásu, ponížený je a nesie sa na oslovi, na osliatku, mláďati oslice.“** (Zach 9,9)

Keď teraz vstupujeme do Svätého týždňa, dovoľme Duchu Svätému, aby „nám prebúdzaľ ucho, aby sme počúvali ako učenici“ (porov. Iz 50,4). Pasáže Svätého písma, ktoré v tomto Veľkom týždni čítame, počúvame a nad ktorými rozjímame, nám odhaľujú hlboké tajomstvá Božieho diela spásy celého sveta. Odpútajte sa od každodenných povinností nášho hektického života a nakloňte sluch k láskavému pozvaniu nášho Pána: **„Poďte vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočiňte.“** (Mk 6,31) Pán nás nabáda, aby sme nasledovali jeho príklad a urobili Božiu vôľu naším každodenným pokrmom, aby sme každý deň vzali svoj kríž a nasledovali ho, aby sme zapreli sami seba a aby sme stratili svoj život preňho a tak mohli v ňom získať plnosť života.

Ježiš povedal: **„Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.“** (Jn 15,13) A svoje slová aj naplno uplatňoval vo svojom živote. „Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás.“ (Jn 13,34) Všetky náboženstvá hovoria o láske k blížnemu. Ale iba Ježiš Kristus nám dal kritérium pre našu lásku: **„Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás.“** **Nakloňte teda svoj sluch a počúvajte Pánov tichý hlas, ktorý nás učí, aby sme ho nasledovali a milovali svojich blížnych.**

Blížime sa k vyvrcholeniu Pôstneho obdobia, preto sa pokúsme ešte viac priblížiť k Ježišovmu príkladu, aby sme vo svojom hriešnom tele žili Kristov život skrze vieru v Ježiša Krista. (porov. Gal 2,20)

Mary Pereira

Biblical significance of 40 days of Lent

Boh videl, že ľudská neresť sa čoraz viac rozmáhala (Gn 6,5). Ľudia nepočúvali Noema, ktorý bol „najspravodlivejší a najbezúhonnejší muž medzi svojimi súčasníkmi“ a „viedol bohumilý život“ (Gn 6,9). Boh vo svojej spravodlivosti chcel vyhubiť neresť a očistiť zem, preto **zoslal na zem štyridsaťdňovú potopu**. (Gn 6,17)

Boh odovzdal Mojžišovi svoj Zákon na vrchu Sinaj potom, ako **sa štyridsať dní a nocí modlil a postil**. (Ex 24,18)

Izraelitom **trvalo štyridsať rokov**, kým prešli z Egypta do zaslúbenej kanaánskej zeme. Počas tohto putovania zakúsili starostlivosť láskavého Boha, jeho ochranu a vyslobodenie z rúk nepriateľov.

Štyridsať rokov vlády kráľa Dávida malo pre Izraelitov veľký význam, lebo sa zjednotili a vytvorili si kráľovstvo.

Prorok Eliáš **putoval štyridsať dní** na vrch Horeb, kde zažil hlboké stretnutie s Bohom. (1 Kr 19)

Prorok Jonáš vyzýval obyvateľov mesta Ninive, **aby sa štyridsať dní modlili, postili a konali pokánie** na odčinenie svojich hriechov. (Jon 3,4-10)

Po prijatí krstu v rieke Jordán Duch Svätý viedol **Ježiša** na púšť, kde sa **štyridsať dní postil a modlil**. (Mt 4,1-2)

 Pokúšanie diablom – G. Doré (Bible-Library)

Keď sa kráľ Dávid dopustil hriechu, vrúcne sa kajal a postil, aby odčinil svoje hriechy (2 Sam 12,13-17). Vo svojom kajúcom žalme ospevuje Božiu dobrotu a milosrdenstvo: „Bože, ty nepohrdaš srdcom skrúšeným a poníženým“ (Ž 51,19). „Veď všetci zhrešili a chýba im Božia sláva“ (Rim 3,23) a Boh „chce, aby boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu“ (1 Tim 2,4).

Milujúci Boh nám dáva čas, aby sme napravili svoje previnenia skutkami pokánia, modlitbou a almužnami. Nech Duch Svätý v tomto milostivom čase premení naše životy a pomôže nám obnoviť náš vzťah s Bohom a blížnymi.

Mary Pereira